

22. Lov om Oprettelse af et Institut for Tilvejebringelse af antidifterisk Serum. (Justitsministeren.)

[A. Sp. 1959. — C. Sp. 341, 771.]

Fremsat i *Folketinget* $\frac{4}{10}$ (F. Sp. 37). 1 Beh. $\frac{19}{10}$ (F. Sp. 616). Henvist til Udvalg paa 15 Medl. (Busk, Fogtmann, S. Sørensen (Skr.), Thomsen, P. Andersen, Philipsen, Alberti, J. C. Christensen, Rørdam (Form.), N. J. Larsen, Jørgensen, Sloth, Wagner, M. Madsen, J. Jensen (Kbhvn. 10. V.). Betænkning (B. Sp. 945) afgiven $\frac{25}{2}$ (Ordfører: Rørdam). 2. Beh. $\frac{28}{2}$ (F. Sp. 3631). 3. Beh. $\frac{7}{3}$ (F. Sp. 3876). *Oversendt til Landstinget*. 1. Beh. $\frac{13}{3}$ (L. Sp. 1255). 2. Beh. $\frac{15}{3}$ (L. Sp. 1308). 3. Beh. $\frac{19}{3}$ (L. Sp. 1338). — Loven stadfæstet 20. Marts 1901 (Lov-Tid. Nr. 28).

Loven gaar ud paa, at der oprettes et under Justitsministeriet henhørende Institut for Tilvejebringelsen af antidifterisk Serum og med Forpligtelse til i videst mulige Omfang hermed at forsyne de Læger i Kongeriget med Bilande og Kolonier, som derom henvende sig til Institutet. Til Opførelse af de nødvendige Bygninger paa en c. 10,000 Kvadratalen stor Grund Nord for 2. Artilleriregiments Kaserne paa Amagerfælled og til Anstaltens Montering m. v. bevilges 172,800 Kr. Ved Institutet ansættes en Direktør (Honorar 1,000 Kr.) og en Laboratorieforstander (kongl. udnævnt, Embedsbolig og Lønning 3,200 Kr., stigende til 5,600 Kr.). Til Medhjælp kan anvendes indtil 3,960 Kr. aarlig. De øvrige Udgifter fastsættes ved Finanslovene. Til Forberedelse af Institutets Virksomhed, særlig til Tilvejebringelse af Heste, kan anvendes indtil 15,000 Kr. — Justitsministeriet bemyndiges til for et Tidsrum af indtil 5 Aar ad Gangen at fastsætte den Pris, for hvilken det antidifteriske Serum skal sælges af Institutet.

Efter Forslaget — der, bortset fra den til Anlægget foreslaaede Udgift, der er forøget med 12,000 Kr., er enslydende med et i Samlingen 1899—1900 fremsat Forslag — skulde Serum'en leveres af Institutet uden Vederlag. Dette forandredes i Folketinget; hele Udvalget, undtagen J. Jensen, Kjøbenhavns 10. V., var enigt herom, ogsaa Udvalgsmedlemmet Wagner, der i øvrigt fraraadede Vedtagelsen af Lovforslaget, idet Nødvendigheden af den valgte vidtløftige